

1 AUGUSTUS 1926

No. 15

31e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Hij die Zijne geboden onderhoudt ontvangt waarheid en licht,
totdat hij in de waarheid verheerlijkt wordt en alle dingen weet.
L. en V. afd. 93 : 28.

„DE WAARHEID ZAL U VRIJMAKEN”.

Redevoering, gehouden door Dr. James E. Talmage, één der twaalf apostelen, ter gelegenheid der Rotterdamsche Conferentie, gehouden den 4den Juli te Rotterdam.

Mijn geliefde broeders, zusters en vrienden, ik gevoel mij geheel en al thuis met U dezen morgen. Inderdaad gevoel ik mij altoos thuis met de Heiligen der Laatste Dagen, en in welk land ik ook met hen moge vergaderen, en welke taal zij ook mogen spreken. Zooals vrienden van de familie ten allen tijde welkom zijn tot leden der familie, zoo vertrouwd ik dat allen die dezen morgen hier zijn als onderzoekers en vrienden ook mijne groeten als aan hen gericht zullen beschouwen en de verzekering aannemen van de vreugde die ik geniet door hen te ontmoeten.

De leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn tezamen vereenigd door banden van liefde, reine liefde, heilige liefde, liefde die voortduurt; en dus zouden leden van elke familie tezamen verbonden moeten zijn door een liefde waarin de engelen mogen deelnemen en die de goedkeuring van Onzen Hemelschen Vader moge wegdragen.

Mijn komst hier te lande dezen morgen bracht vele vroegere landingen in de havens van Nederland terug in mijne gedachten, die allen gevolgd werden door aangename ontmoetingen met de Laterdaagsche Heiligen, en mijn hart is vol dankbetuigingen tot den Heere voor de schitterende mannen en vrouwen die uit dit land gekomen zijn en nu vereenigd zijn met de Kerk in het verre Westen, zoowel als voor de schitterende mannen en vrouwen, jon-

gens en meisjes, die aan de kerk gekomen zijn en nog hier in dit land vertoeven.

Wij hebben bijzondere belangstelling in Nederland, omreden, zooals wij verheugd zijn te weten, dat van uit dit land, in het verleden, een groote groep van mannen en vrouwen de reis volbrachten over het groote water naar het toendestijds pas ontdekte vasteland van Amerika. Dit land was het toevluchtsoord geweest voor de „Separatisten” (afgescheiden van Engeland in 1610), en vele oprechte zielen die hier gevloeden waren van Engeland en andere landen van dit vasteland, hopen dat zij hier God mochten aanbidden volgens de ingevingen van hun geweten.. Maar dat was in een tijd dat de geest van godsdienst-vrijheid niet heerschte en zelfs hier konden deze lieden de mate van vrijheid niet vinden die zij zochten.

Och! Dit waren dagen van duisternis, toen door de goddeloosheid der menschen de macht en het priesterschap des Allerhoogsten Gods weggenomen was; toen de zoogenaamde kerk, onderdrukkend en tyrannisch geworden was, zoekende was en geweest was voor de aardse heerschappij; doch de macht van God werkte in de harten der menschen. De menschen hadden een begeerte, een diep verlangen voor grootere vrijheid. Zij hadden bespeurd dat aanbedding iets meer was dan een uitwendige vertooning, dat iets meer noodig was dan gebouwen of weelderig gekleede priesters; dat het mogelijk was, zooals zij wisten, voor het mensendom om God in eenvoudigheid te aanbidden. Zij begonnen te zien dat aanbedding iets van het hart was en niet louter van lippen of tong, noch alleen van het brein. Het was niet bij toeval dat in die dagen menschen opstonden, die leerstellingen van vrijheid predikten, mannen van onverschrokken harten, mannen van God, die gewillig waren om de groote waarheid uit te roepen dat allen een recht hadden om te aanbidden volgens de ingevingen hunner zielen. Gezegend met machten van visioenen, hen gegeven van God, zagen deze mannen dat slechts waarheid hun deze mate van vrijheid, zooveel gezocht, kon schenken. Zij leerden de leering die onze groote Meester, onze Heere en Heiland, leerde terwijl hij onder de menschen woonde in het vleesch.

Herinnert gij U de gelegenheid als Hij zich verklaarde aan de Joden, dat zij toornig op Hem werden? Zij erkenden veel in Hem dat hooger dan 's menschen natuur in het algemeen was, zooals zij het begrepen. Velen vroegen uit nieuwsgierigheid aan elkander: „Wie is Hij? Wat is Hij”, en vele anderen, de uitwerking en kracht van Zijn tegenwoordigheid gevoelende, kwamen tot Hem, vragende: „Wie zijt gij Heere?” Hij had hen keer op keer verteld dat Hij de zoon van den Eeuwigen Vader was, doch zij wilden Hem niet gelooven. Ik ben benieuwd of Hij niet somtijds moede werd van het vertellen, want keer op keer vinden wij dat Hij hunne vragen ter zijde stelde. Bij deze gelegenheid vroegen zij

Hem wederom wie Hij was. „Wie zijt gij?” zeiden zij, en Jezus zeide tot hen: „Wat ik van den beginne ulieden ook zegge” en als Hij deze woorden sprak geloofden velen in Hem.

Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: „Indien gijlieden in Mijn woord blijft, zoo zijt gij waarlijk Mijne discipelen. En zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrij maken.” Zij antwoordden Hem: „Wij zijn Abrahams zaad en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt Gij dan: Gij zult vrij worden?” Jezus antwoordde hun: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, een iegelijk, die zonde doet, is een dienstknecht der zonde; En de dienstknecht blijft niet eeuwiglijk in het huis, de zoon blijft er eeuwiglijk. Indien dan de zoon u zal vrijgemaakt hebben, zoo zult gij waarlijk vrij zijn. Ik weet dat gij Abrahams zaad zijt; maar gij zoekt Mij te dooden, want Mijn woord heeft in u geen plaats. Ik spreek wat Ik bij Mijnen Vader gezien heb; gij doet dan ook wat gij bij uwen vader gezien hebt.” Zij antwoordden en zeiden tot Hem: „Abraham is onze vader.” Jezus zeide tot hen: „Indien gij Abrahams kinderen waart, zoo zoudt gij de werken van Abraham doen; Maar nu zoekt gij Mij te dooden, eenen mensch, die u de waarheid gesproken heeft, welke Ik van God gehoord heb. Dat deed Abraham niet. Gij doet de werken uws vaders”. Zij zeiden dan tot Hem: „Wij zijn niet geboren uit hoerelij; wij hebben eenen Vader, namelijk God.” Jezus zeide tot hen: „Indien God uw Vader ware, zoo zoudt gij Mij liefhebben; want Ik ben van God uitgegaan en kom van Hem. Want ik ben ook van Mijzelf niet gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden. Waarom kent gij Mijne spraak niet? Het is, omdat gij Mijn woord niet kunt hooren”. (Joh. 8: 31-43).

De Joden beroemden zich op het verbondsvolk te zijn, de kinderen van Abraham; en zij waren het verbondsvolk en de kinderen van Abraham zoolang als zij verbleven onder de wet van Abraham en de geboden van den Heer hun God onderhielden; en hier kwam Eén die onder hen bekend stond als een groot leeraar, en durfde werkelijk hen te vertellen dat Hij hun waarheid zoude leeren en de waarheid hen vrij zou maken. Och, wat roemden zij op hunne vrijheid, deze Joden! Ik kan mij hen voorstellen, hun Pharizeesche kleederen om zich verzamelende, hunne vuisten balende tegen Hem, en sissende de woorden naar Hem slingerende: „Wij zijn Abraham's zaad en hebben nooit iemand gediend.” Zij dachten dat zij vrij waren, en toch waren zij slaven. Hoe konden zij zeggen dat zij nooit iemand gediend hadden, zelfs als een natie? Waren zij de slavernij in Egypte vergeten, de slavendrijvers en de zweepen; waren zij de Babylonische en de Assyrische ballingschap vergeten, toen de Heere, vanwege hunne goddeloosheden, toestond dat zij in ballingschap genomen werden? Ach, hoe konden zij zeggen dat zij niet in ballingschap waren terwijl op het zelfde oogenblik zij onderdanig waren aan het Keizerrijk Rome? Romeinsche hefmeesters maakten hun intocht en namen hunne

goederen en have in beslag indien zij niet betaalden. Romeinsche gerechtshoven moesten zelfs stemmen over de beslissingen van hun Joodsche raadshoven; en toch zeiden zij dat zij vrij waren en niemand gediend hadden. Zij waren blind; en de mensch in zonde is altijd min of meer blind. Geef acht op des Heeren eigen woorden tot hen: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: een iegelijk die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde”. Iedere zondaar is een dienaar; onderhevig aan de roepstem van zijn meester en gereed hem in zijn grillen te bedienen en toch roemen sommigen in zulk een toestand nog, zeggende dat zij vrij zijn.

Wij hunkeren naar vrijheid; toch verkoopen velen onzer zichzelves vrijwillig onder slavernij, en tegen welk een prijs! De prijs van een vlietend uur van plezier! Menschen willen zichzelves verkoopen voor het genot van weinige minuten, zichzelf ten zeerste knechten makend van Satan. Slechts de rechtvaardige is vrij en deze belofte van den Heer aan de oude Joden sluit een eeuwig beginsel in zich, dat waarheid de menschen vrij zal maken. Vele ernstige lezers geraken verward in de Schriften. Zij hebben de waarheid betreffende dezelve nog niet geleerd en zoo vinden zij zichzelves in ballingschap, zooals zij veelal denken, van schriftelijke aanmaningen en vereischten. Deze Joden waren in staat om alle schriftuurplaatsen aan te halen voor al de vereischten die zij maakten, want zij gingen bij de letter van de schrift en niet bij den geest der schrift, welke de geest der waarheid is.

Misschien zijn mijn gedachten dezen morgen op het onderwerp van vrijheid omdat ik mijzelf in dit land van verwante vrijheid bevind. Ik vergeet niet de geschiedenis van Nederland wat de vrijheid der menschen betreft en zelfs nog dezen morgen gaf President Lillywhite ons de verzekering dat de Ouderlingen onzer Kerk bevoorrecht zijn om te gaan waar of zij ook behoeven; dat deze natie ons de vrijheid schenkt om de waarheid te prediken, en zoo lang als deze natie de waarheid zal voeden en vrijheid zal koesteren zullen zegeningen op deze natie als een geheel rusten, en op ieder persoonlijk.

Een andere reden misschien waarom mijne gedachten vandaag over dit onderwerp loopen, is omdat het de vierde Juli is, en dat is een groote dag in de Vereenigde Staten: Onafhankelijkheidsdag. Wij noemen het „de Heerlijke Vierde”. De dag van het tyrannisch gouvernement verdwijnt snellijk. In landen zooals het uwe, waarin de monarchale vorm van gouvernement bestaat, zooals ook b. v. in Engeland, wordt de vorstelijke macht uitgevoerd volgens de vastgestelde grondwet; en een volstreckte monarchie, een eigenmachtige heerschappij, koning of koningin macht gevende over leven of dood van het volk zonder hen een billijk rechtsgeding te geven, kan niet bestaan in dezen eeuw. Er is vooruitstreving in het werk van God en Hij geeft het volk der aarde hunne rechten te kennen betreffende vrijheid; doch waar een vorstelijk gouverne-

ment, zooals in Holland en Engeland, de rechten van het volk beschermt en werkt volgens de grondwet, gemaakt of aangenomen door het volk, daar is de koning of koningin waarlijk een dienaar of dienaars van God en de Heer zal die regeerende souverrein gebruiken om Zijn doeleinden tot stand te brengen onder het volk.

Steeds bid ik voor de hoofden van naties, of deze regeerders koningen, of door het volk gekozen mannen zijn, opdat zij tot het volk een grootere mate van ware vrijheid mogen geven. De verhouding der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen tegenover de wet en het gouvernement wordt uiteengezet in één der artikelen van ons geloof: „Wij gelooven onderdanig te moeten zijn aan Koningen, Presidenten, Heerschers en Vorsten, in het gehoorzamen, eeren en onderhouden der wetten”. Onze zendingen komen niet onder U om een revolutie te bewerken of veranderingen van gouvernement, doch zij komen, leerende gehoorzaamheid aan de wetten van het land; en indien het ooit noodig zal zijn in eenig land of gewest dat het gouvernement veranderd moet worden, b. v. zooals er een verandering gemaakt was en in werking getreden is in Amerika, voor welke groote gebeurtenis deze dag, de vierde Juli, in ere gehouden wordt, dan bevorderen wij dat zulk een verandering aangebracht zoude worden op een vredige wijze en volgens den geest der wet. Dus in zaken die betrekking hebben op wat wij noemen wereldlijke of alledaagsche dingen, maakt deze Kerk aan het volk de beginselen van ware vrijheid bekend, doch zij zegt tot het volk: Waakt, opdat gij niet deze vrijheid aanwendt als een vergunning om verkeerd te doen. Sommige menschen hebben het idee dat hun eigen persoonlijke vrijheid alles is wat in rekening gebracht moet worden.

Ik beweer de vrijheid te bezitten om te doen zooals het mij behaagt, zoolang als ik behagen schep om datgene te doen wat recht is; maar ik heb geen vrijheid om te doen zooals het mij belieft indien het mij belieft in botsing te komen met mijn broeder. Hij heeft dezelfde rechten die ik bezit, en ik moet deze rechten respecteren. Maar ach, is het niet waar, zooals de Heere leerde, dat zelfs in onze persoonlijke bezigheden de waarheid ons vrij zal maken?

Onlangs reisde ik met een spoortrein in Engeland. De reis was een langdurige voor dat land. Het was min of meer vermoeiend en vervelend. Een andere man, een heer, en ik zelf namen een coupé in beslag waarin drie vrouwen waren. Het was een „niet-rooken” coupé. De man werd zeer ongemakkelijk. Na een poosje vroeg hij of wij eenige tegenwerpingen hadden tegen zijn rooken. Twee der vrouwen lieten zich hooren en zeiden dat zij er niets op tegen hadden, doch ik ondernam om hem te vertellen dat er een heer aanwezig was en hij had wel een bezwaar, iemand die geloofde dat een rooker in rookholen zou gaan en niet in plaatsen zou zitten, zijn vuile dampen blazende in de gezichten van anderen, in plaatsen die gereserveerd waren voor niet-rookers. De man ging

in een andere coupé en had zijn rookgenot. Toen hij terugkeerde scheen hij een geheel ander personage te zijn, zeer gemoedelijk, vriendelijk en aangenaam; doch nu verkeerden de drie vrouwen in een slechte gemoedstoestand. Ach zij glimlachten tegen elkander met die bleeke zoete glimlach die wij bij vrouwen aantreffen, en zij beantwoordden elkanders vragen op die korte, snibbige manier waarin vrouwen zich veelal verlustigen, doch ik denk waarin mannen kunnen overtreffen. Het was niet alleen omdat zij vrouwen waren dat zij op deze wijze deden, doch eveneens waren zij zeer onhebbelijk tegenover elkander. Maar toen kwam juist de kellner langs en maakte bekend de „thee wordt nu opgediend”. De drie dames stonden op en gingen in de restauratiewagen en kwamen na behoorlijken tijd weder terug en hernamen hunne zitplaatsen, en ach, wat een zoete liefelijke dames waren zij nu! Zij hadden haar thee gehad! Zij konden nu beschaafd tegen elkander praten, want zij hadden haar thee gehad, en ik dacht, terwijl ik dien toestand bestudeerde: „Ach, wat een slaven zijn sommige menschen toch!” Bedenk eens: uit het humeur geraken, uit de hum, en snibbig worden, voor het gebrek aan een kopje thee! Denk eens over dien man die niet beleefd kon zijn omdat hij geen kans had om zijn sigaretten te rooken! Wilt gij nu wel weten dat ik in het geheel niet leed onder het gebrek van een sigaret, en ik twistte in het geheel niet omdat ik geen kopje thee kon hebben; en ik dacht aan de groote waarheid die de Heere gesproken heeft, dat wij geen thee of koffie zouden drinken en niet rooken, en wat de Heere zegt is waarheid, en de waarheid zal ons vrijmaken.

Zoo is het met alle leerstellingen die de Heer ons gegeven heeft. Ik vind dat sommige menschen vreeselijk moeten lijden indien zij een weinig geld moeten afstaan aan de behoeftigen. Denkt gij dat zij vrij zijn als zij zoo moeten lijden? Indien zij des Heeren leerlingen willen navolgen zal het spoedig gemakkelijk voor hen worden en in stede van lijden zullen zij geluk genieten bij het geven. Doch het menschedom wil de waarheid niet aannemen zooals het geleerd wordt door den Heer en daarom kunnen zij niet vrij zijn. De Heere heeft tot Zijn volk gezegd: „Geef Mij één tiende van al uwe inkomsten als een tiende.” Ja, een tiende, dat zal een volle tiende zijn, en de groote meerderheid van de menschen zeiden: „Neen!” En wat moeten deze menschen nu in de landen hunner inwooning betalen? Ik kan niet spreken over de toestanden in dit land omdat ik ze niet nauwkeurig onderzocht heb, maar ik weet dat in Engeland, het land waar ik geboren ben, de menschen die weigerden om den Heere Zijn tienden te geven nu gedwongen worden door de wet om veertig percent te geven. Sommige inkomsten alleen worden belast met dertig percent. Ach, de waarheid zoude dat land vrij maken, en zal dit land vrij maken indien de menschen het wilden volgen. Ja, de waarheid zal u en mij vrij maken. Ik bid dat wij de waarheid aan mogen nemen en vrije mannen en

vrije vrouwen mogen worden, in den naam van Jezus Christus.
Amen.

EEN GODSDIENST VOOR ELKEN DAG. *)

Een zuivere toets.

Wij gelooven te moeten zijn eerlijk, oprecht, kuisch, welwillend, deugdzaam en in goed doen aan alle menschen; waarlijk mogen wij zeggen dat wij de vermaning van Paulus volgen: „Wij gelooven alle dingen, wij hopen alle dingen”, wij hebben vele dingen doorstaan en hopen in staat te zijn alle dingen te kunnen doorstaan. Indien er iets deugdelijks, liefelijks, of goeds of prijzenswaardig is, zoo streven we naar die dingen. (Art. des Geloofs 13.)

In deze beknopte verklaring maken de Heiligen der Laatste Dagen de doelmatige kenmerken van hun godsdienst bekend — een godsdienst, die niet alleen zuivere begrippen aangaande geestelijke zaken, een geloof in verband met den toestand in het hiernaams, leeringen aangaande erfzonde, alsmede het bestaan en juist begrip van hemel en hel leert, maar eveneens en zelfs meer nadrukkelijk tegenwoordige, directe, alledaagsche plichten voorhoudt, waaronder zelffaching, naastenliefde en ware godsvrucht de hoofdpunten uitmaken.

F } Godsdienst zonder een persoonlijke zedelijkheid, belijdenissen van godsvrucht zonder liefde, kerklidmaatschap zonder vereenigbaar gedrag in de gewone zaken des levens, zijn alle slechts klinkende schellen en luidende metalen — geluid zonder muziek — de woorden van een gebed zonder den geest.

} „Indien iemand onder u denkt dat hij godsdienstig is en hij zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart verleidt, deze godsdienst is ijdel. De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: weezen en weduwen bezoeken in hunne verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.” (Jak. 1:26 en 27.)

Een goede toets op iemand's godsdienst is het nut ervan. Godsdienstbelijdenis, gebruikt als een mantel — een dewelke maar al te dikwijls bewaard wordt voor Zondagskleeding, gedeeltelijk de lompen van zonde verbergend — is slechts heiligschennis. Indien wij ook eenig godsdienststelsel willen onderzoeken, is het toepasselijk de uitwerkingen daarvan na te gaan in de levens van haar aanhangers. Dit is net zoo billijk en eenvoudig als het is om een boom volgens de kwaliteit van zijn vrucht te beoordeelen. Naastenliefde is een noodzakelijk bestanddeel van een godsdienst, die van eenig belang is. Indien iemand zegt: „Ik heb God lief en haat zijnen broeder, die is een leugenaar, want die zijnen broeder niet liefheeft, dien hij gezien heeft, hoe kan hij God liefhebben, Dien hij niet gezien heeft? En dit gebod hebben wij van Hem,

*) Zondagsschoolles voor Ouders en Theologie-klas.

Ex. E. God Kruigde de jurelyke openbaring. Zyner heerlijkheid door het meeslersteek: de blensch. Dy schiep de manoh in goddelijke gedaante naarden Bedde Gods schiep Hy hen

namelijk dat wie God liefheeft, ook zijnen broeder liefhebbe." (1 Joh. 4:20, 21.)

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen noodigt een onderzoek uit in haar werk van onzêlfzuchtige, onverpoosde en praktische dienstvaardigheid. In zendingswerk is de Kerk werkzaam geweest sinds den dag van haar organisatie en deze systematische werking, vanwege haar uitgebreidheid en merkwaardige instelling, heeft aandacht getrokken en aanmerkingen verworven van nagenoeg alle natiën der aarde. Aangevuurd door een onvervalschte liefde voor het mensdóm en een begeerte om het Goddelijk gebod betreffende hetzelfde te gehoorzamen, zendt de Kerk jaarlijks honderden zendingen uit om haar boodschap aan de wereld bekend te maken. Deze toegewijde dienstknechten en dienstmaagden zijn mannen en vrouwen van alle beroepen en ambachten en geven hun krachten ten beste zonder salarissen of eenig anderen vorm van stoffelijke vergoeding. Verder betalen zij hun eigen onkosten in het reizen naar hun aangewezen arbeidsvelden en terwijl zij werkzaam daarin zijn, uitgezonderd in zóo verre als zij tegemoetkoming mogen ontvangen van hen, die belangstellend worden in hun werk.

Een algemeen verlangen onder jonge Heiligen der Laatste Dagen is om zóó te leven, dat zij waardig bevonden mogen worden om geroepen te worden tot dien dienst en een aantal jaren, doorgaans van twee tot vier, als reizende boodschappers of boodschappers van het evangelie van Christus te besteden. Zij bieden hun boodschap aan zonder geld of prijs, terwijl zij haar brengen tot de deuren in stad en land, lectuur verspreiden en gesprekken uitlokken, maar zich nimmer opdringen aan onwillige toehoorders. Wie kan redelijkerwijze bevestigen dat zulke getrouwe boodschappers niet oprecht zijn, of ontbloomt van die naastenliefde zonder dewelke liefde tot God onmogelijk is?

Weldadigheid, die zichzelf openbaart door het mededeelen van nooddriftigheden, wordt met nadruk aan de leden der Kerk als een plicht geleerd en benevens het feit, dat ieder onderwezen wordt om de behoeftigen bij te staan door persoonlijke hulp, wordt tevens een stelsel van ordelijke verzameling en verdeeling trouw gehandhaafd. In elke wijk en ring der Kerk is een organisatie van vrouwen, bekend als de Zusters Hulp-Vereeniging, werkzaam. Haar aangewezen roeping is om voor de nooddriftigen en zieken te zorgen, zonder onderscheid of zij leden der Kerk zijn of niet. De Zusters Hulp-Vereeniging ontvangt bijdragen in geld, kleeding, voedsel en andere artikelen en verspreidt deze wanneer de gelegenheid zich voordoet; bovendien geregelde bezoeken aan de behoeftigen afdlegend, behulpzaam zijnd met verplegingen, troost gevend in tijden van sterfgevallen en verlichting strekkend in nood op alle mogelijke manieren.

(Zie vervolg op blz. 238).

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: G. DOEZIE

„ZONDER BUIDEL OF MALE”.

De uitrusting van een heraut van het evangelie.

Als een jonge man van de wereld tot het besluit komt dat hij zijn leven zal toewijden aan geestelijk- of zendingswerk, in de belangen van één der voornaamste kerken van het land, dan woont hij doorgaans de één of andere academie of universiteit bij opdat hij een speciale opleiding zal verkrijgen voor zulk een positie; dat maakt een deel uit van zijn uitrusting. Het noodige onderricht ontvangen hebbende in de kunst van het opmaken van predikaties, zoekt hij een gelegenheid om in aanraking te komen met de leden van de synode van een zekere kerk of zendelingen-gencotschap met ruime middelen, zoodat hij een salaris kan vaststellen en, indien de overeenkomst aangegaan is, verbindt hij zich om zekere leerstellingen te prediken tegen zóóveel per jaar. Ook dit maakt een deel uit van zijn uitrusting. Alle schikkingen getroffen hebbende, vertrekt dan de zending naar zijn zendingsveld.

Doch er bestaat een groot verschil van manieren, methodes en prediken van zendingen die hun aanstellingen en salarissen ontvangen hebben van zending-genootschappen of kerken en die van zendingen, geroepen en aangesteld door God.

De Heer wenschte dat Zijn dienstknechten niet reizen noch prediken zouden volgens de wijze der wereld. Zij werden geboden zonder buidel of male te gaan, hetwelk beteekent zonder salaris of bagage. Zij behoorden het Evangelie te prediken met macht en autoriteit, zelfs tot het bezegelen der goddeloozen tot den dag der verwoesting, enz. Want Hij gebood Zijne discipelen, zeggende: „En heengaande, predikt, zeggende: Het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Geneest de krankten, reinigt de melaatschen; wekt de dooden op; werpt de duivelen uit. Gij hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet”. (Lees Matth. 10, verzen 7-15).

Aldus predikten zij in de dagen van den Heiland, en alzoo heeft Hij hen geboden en uitgezonden in deze laatste dagen, zooals wij geschreven vinden in Afd. 84, verzen 77 tot 96 incl., van de Leeringen en Geboden.

„Ziet, Ik zend u uit, om de wereld voor al hare onrechtvaardige daden te berispen, en haar te onderwijzen omtrent een oordeel hetwelk komende is”. (Vers 87, Afd. 84). „Berispen” wordt hier bedoeld als „overtuigen”; God’s boodschappers zijn als het ware advocaten voor den rechterstoel Gods. Het is hun plicht om de

wereld te overtuigen van zonde en het geheele menschdom te waarschuwen voor het „oordeel hetwelk komende is”. Zij worden niet gezonden om de wereld te onthalen op wijsgeerige lezingen, of rede-neeringen, of te wel op woordenrijke welsprekendheden of amu-sante verhalen. Hun eenigste taak is om te „overtuigen”, en indien mogelijk, bekeering en zaligheid te verzekeren; dit wordt zeer schoon naar voren gebracht door Petrus in zijn prediking, opge-teekend in Handelingen 2, want zij die hoorden, „werden verslagen in het hart en zeiden tot Petrus en de andere Apostelen: Wat zullen wij doen, mannen broeders?” Petrus’ prediking had de ge-wenschte uitwerking.

De dienstknecht des Heeren moet door den geest van profetie en door het woord van God iets kunnen weten aangaande de oordeelen die geschieden zullen op de aarde en het noodlot dat noodzakelijkerwijze de verharde zondaren zal treffen; het is zijn taak om de wereld aangaande deze dingen te vertellen.

De profeet Joseph en zijn medewerkers waarschuwden het volk overal voor oordeelen die komen zouden in den vorm van oorlogen, pestilentien, hongersnooden, enz. (Afd. I : 17-18, L. en V.)

De wet van God in verband hiermede is deze: „Als Ik tot den goddelooze zeg „Gij zult den dood sterven, en gij waarschuwt hem niet en spreekt niet om den goddelooze van zijn goddeloozen weg te waarschuwen, opdat gij hem in het leven behoudt; die goddelooze zal in zijn ongerechtigheid sterven, maar zijn bloed zal Ik van uwe hand eischen. Doch als gij den goddelooze waarschuwt en hij zich van zijn goddeloosheid en van zijn goddeloozen weg niet bekeert, hij zal in zijn ongerechtigheid sterven, maar gij hebt uwe ziel bevrijd. (Ezech. 3: 18-19).

Sinds mijn aankomst hier in deze zending, vijf maanden geleden, ben ik ten zeerste en voortdurend beïnvloed door den geest van dit werk en heb gevoeld dat wij nu een laatste en grootste poging zouden maken als het ware, om „dit evangelie van het Koninkrijk” in elke stad, dorp of gehucht van Nederland te prediken, opdat alle menschen, van allen stand, een gelegenheid mochten hebben om de boodschap van zaligheid te hooren en gewaarschuwd te worden voor de oordeelen die alreeds een aanvang gemaakt hebben op deze aarde. Ik heb gevoeld en gevoel ook nu dat de tijd om onze boodschap bekend te maken, zeer kort is en wij deze gelegenheid niet voorbij zouden laten gaan om onze zielen te bevrijden van het bloed van dit geslacht.

Reeds in April van dit jaar werd een aanvang gemaakt met het prediken, zonder buidel of male, van dit hersteld evangelie aan het volk op het platte land, tot dit doel. Onder de eersten van onze zendingen om dit werk te ondernemen, waren zooals U reeds bekend is, ouderlingen J. Zilver schoon en Wm. K. Potts, en voor een week tegelijk waren zij aldus afhankelijk van de menschen, of liever gezegd van hun geloof in God voor de bewerking der harten

ter hunner voorziening. Ook Ouderlingen J. van der Werff, D. G. Thomas, L. D. Olphin en S. R. Andrus brachten eenigen tijd op deze wijze door in het noordelijk gedeelte van ons land, Groningen en Friesland. Hunne getuigenissen aangaande dat werk zijn slechts bevestigingen van datgene wat in het Woord van God bevat is. Mocht het zaad, dat zij gestrooid hebben niet altijd direct vruchten voortbrengen, toch dragen zij de verzekering met zich van volbrachte plichten tegenover God en den mensch, als getuige de vreugde waarvan zij blijk gaven wanneer zij terugkeerden. En ter Zijner tijd zal de Heere anderen zenden om dit zaad te bevochtigen, en een ander om het te bewerken en Hij zal de wasdom geven. De vruchten van het werk van Christus leven ook nu nog voort onder ons, zelfs twee duizend jaren na Zijn leven; en zoo is het gesteld met de vruchten van het werk van hen die zich in Zijn dienste begeven.

Sedert de laatste Rotterdamsche Conferentie en de daarop volgende zendelingenvergadering, welke succes verhoogd werd door de tegenwoordigheid van President en Zuster Talmage, der Europeesche Zending, hebben vele zendelingen hunne begeerten geuit om eveneens dit werk te verrichten, en na hun gewone werkzaamheden geregeld te hebben, zijn Ouderlingen P. S. Jensen en B. A. Weight, van het hoofdkantoor te Rotterdam, werkzaam geweest op deze wijze ten oosten van Rotterdam, tusschen de rivieren de IJssel en de Lek, gedurende de week van 11 tot en met 18 Juli. De dagteekeningen van hun wedervaren bestaan slechts uit een opeenvolging van ondervindingen, waaruit blijkt dat de Heer met hen was, en het hen aan niets heeft ontbroken. Met harten, vervuld van vreugde, verhaalden zij hoe zij ten allen tijde van het noodige voorzien werden, en het valt niet moeilijk, indien onze oogen geopend zijn, om de hand van God in deze dingen te erkennen. Hier volgen sommige hunner wedervaringen.

Den eersten nacht, van Zaterdag op Zondag, rustten zij op een goed bed, hoewel achter slot en grendel, en werden den volgenden morgen toegestaan, na een afdoende verklaring van hun werk en een goed ontbijt, verder te gaan met de prediking van hun boodschap. Wederom daalde de avond en bogen zij hun kniën in een hooiveld opdat zij een slaapverblijf mochten verkrijgen. De volgende boerderij werd hun zulks verschaft.

Zoo ging het voort die week; zij werden gesterkt in hun werk en genoten de volle ondersteuning van de hand des Heeren, zoodat zij voort konden gaan met prediken; en aan het eind dier week hadden zij een groote verscheidenheid van ondervindingen, van onderdak bij een dominee af tot het slapen in een koeienstal toe, en het zoude te veel plaats innemen om alles haarfijn te vertellen, genoeg zij het dat zij konden uitroepen als de mannen van ouds: „Het heeft ons aan niets ontbroken”.

Ouderlingen G. Doezie en N. van Alfen deden dezelfde onder-

vindingen op in de 6 dagen die zij doorbrachten onder de inwoners van Spijkenisse en Hekelingen. Zij slaagden in het houden van twee succesvolle openlucht-vergaderingen, beiden beter bezocht dan de kerken aldaar. Hoewel zij één nacht onder den blooten hemel doorbrachten, was dit van minder kwaad, daar het spoedig bleek een middel te zijn in de hand des Heeren om hun werk aldaar voorspoedig te doen zijn, en na dien ontbrak het ook hen niet meer aan slaapgelegenheden. Het evangelie werd ten gehoor gebracht van velen die nog in duisternis wonen, en de vreugde die zij dus genoten maakte dat zij voor uren in den nacht niet konden slapen.

Het is zeer bevredigend om te bespeuren dat de geest van dit werk ook dus opgenomen wordt door de zendelingen in het veld en zij mij aansporen hen bij te staan in het regelen van hun werk in de verschillende vertakkingen, zoodat zij vrij kunnen zijn om de evangelie-boodschap in de platte landstreken te brengen.

Daarom raad ik de breeders en zusters in Nederland aan de zendelingen te ondersteunen met hun geloof en gebeden en samen te werken met hen op elke mogelijke manier opdat het werk voort moge gaan in eenheid en met succes in de verschillende vertakkingen door de geheele zending.

De ware discipel zal altijd strevende voor de vooruitgang van des Meesters doeleinden bevonden worden en voor de welslagende uitvoering van Zijn werk.

J. P. LILLYWHITE.

VERSLAG VAN DE ROTTERDAMSCHER CONFERENTIE.

De Onafhankelijkheidsdag der Vereenigde Staten (4 Juli) werd op de rechte wijze gevierd in ons Nederland, althans door hen, die de onlangs gehouden conferentie te Rotterdam bijgewoond hebben. Deze conferentie werd geopend op Donderdag, den eersten Juli, met een openbare vergadering, gevolgd door een vergadering op Vrijdag, den tweeden Juli, voor hen, die het priesterschap droegen en werkzaam zijn als ambtenaren en ambtenaressen onder ons.

Den volgenden Zaterdagavond werd een andere openbare vergadering gehouden en in al deze vergaderingen werd een geest gevoeld, die op de teekenen der tijden wees, tot een waarschuwing voor hen, die werkzaam waren in dit groote werk, alsmede een opwekking tot onderzoek door hen, die nog niet tot een kennis gekomen waren van dit dierbaar evangelie.

Zondag, den vierden Juli, werden wij vereerd met het bezoek van een der apostelen van onzen Heiland in deze laatste dagen, ouderling J. E. Talmage en zijn gade, tot verhooging van den geest onzer welgeslaagde conferentie-vergaderingen, dien dag gehouden. De stroomende regen was niet in staat om ongeveer 600 zielen tegen te houden de ochtendvergadering bij te wonen, die gehouden werd in het Nutsgebouw. Na de gebruikelijke ope-

ning door het zingen van een lied, een bede door ouderling Noorda en een Engelsch loflied „Song of the Redeemed” door de vereenigde zangkoren van Rotterdam en Den Haag, werden eenige woorden van welkom gehoord, gegeven door conf.-pres. J. D. Kooyman. Zendingspresident J. P. Lillywhite trad op als eerste spreker, duidelijk makend dat het alleen was door Christus, dat wij de opstanding kunnen genieten en eveneens onze zaligheid. De eerste beginselen op den weg tot het laatste werden krachtig uiteengezet, waarna een duet gezongen werd door zusters De Roo en Weekhout, begeleid op het orgel door Zr. De Gast. Ouderling J. E. Talmage, president der Europeesche Zending, gaf daarna een treffende en schitterende uitlegging van de woorden van onzen Heiland, ook toepasselijk op ons in deze dagen, n.l. hoe de waarheid ons zou vrij maken. Zijn tolk dezen morgen was president J. P. Lillywhite.

Een volkomen verslag van zijn toespraak wordt elders in deze uitgave weergegeven.

Nogmaals zong het zangkoor (zij zongen als één) een Engelsch gezang: „Oh come, let us sing unto the Lord”, waarna dankzegging in woorden gebracht werd door ouderling J. Steenblik.

De zaal „Excelsior” leverde in den namiddag het schouwspel onzer tweede vergadering dien Zondag, geopend met gebruikelijke liederen en gebed, gevolgd door de bediening van het Heilig Avondmaal en een voorstelling ter ondersteuning van de autoriteiten. Ouderling P. S. Jensen voerde het woord, uitleggende hoe de vroegere bedelingen des tijds uitliepen in deze grootste en laatste van alle, de bedeeing van de volheid der tijden. Zuster M. B. Talmage, presidente der Europeesche Zuster Hulp-Vereenigingen, sprak daarna de aanwezigen toe, vertaald door ouderling G. Doezie, goede rapporten uitbrengende over den algemeenen stand van zaken in haar roeping en het verrichtte werk, en haar rede besluitende met een getuigenis van de goddelijkheid van dit werk, alsmede een uitnoodiging tot deelneming in het werk der Zuster Hulp-Vereenigingen aan alle zusters der kerk.

Geëindigd werd met dankzegging en gezang en de conferentie werd verdaagd tot 7 uur, waarop de laatste openbare vergadering een aanvang nam.

Het Nutsgebouw was overvol, daar het weder alle pogingen om de vergadering tegen te werken, opgegeven had; er werden meer dan 800 personen dien avond geteld. Een lied door de aanwezigen, een gebed door ouderling J. van der Werff: „Let the mountains shout for joy”, een Engelsche lofzang door „het koor”, en de vergadering was wederom goed op dreef. De ons verlatende Conferentie-President J. D. Kooyman nam de laatste gelegenheid te baat om de eenvoudige beginselen nogmaals te onderrichten, tot stichting van hen, die vreemden in ons midden waren. Ook gaf spreker een beschrijving van zijn nu vervulden wensch, om zichzelf

dienstbaar te stellen als zendeling, de voorrechten dus door hem genoten, en beëindigde met een groet en bede voor allen.

Zuster L. D. Lillywhite besprak in eenvoudige, doch tot het hart doordringende woorden, de geschiedenis van het visioen van Joseph Smith, een geschiedenis die tot alle oprechte heiligen een immer voortlevend visioen blijft.

Ouderlingen H. Poelman en Wm. F. Ashton zongen op schoone wijze een Engelsch duet en wederom was het het voorrecht van alle vergaderden om van den mond van apostel Talmage krachtige woorden te vernemen, woorden van aanmaning, liefde, opwekkende tot onderzoek. Krachtige woorden waren het, een diepen indruk achterlatend in de harten van de ernstige toehoorders, wijzende op de vervulling van des Heilands profetie in dezen huidigen dag. De teekenen der tijden zijn maar al te klaar en kunnen niet ontkend worden voorboden te zijn van grootere gebeurtenissen, gelijkend in uitwerking op die der dagen van Noach. Zij zijn niet gegeven tot verdoeming, doch tot zaligmaking, als een teeken van liefde van onzen Vader. Hij werd vertolkt door ouderling G. Doezie.

In denzelfden geest ging president Lillywhite voort, wijzende op de vergroting der teekenen in de landen, die geen gehoor gaven aan de dienstknechten, gezonden in deze laatste dagen. Nog werd gehoord: „Save me oh God” door de zangkoren en ouderling M. Vuijk besloot deze welgeslaagde conferentie met dankzegging.

In overeenstemming met aller gevoelens willen wij nog herdenken welke heerlijke oogenblikken de liefelijke zangers en zangeressen ons verschaften, alsook werd getuigd door ouderling J. E. Talmage, die opmerkte, dat waar leden der Kerk van Christus aangetroffen worden, ook zangers en zangeressen gevonden worden, daar zij hun vreugde moeten uiten op de meest volmaakte wijze. Wij hopen niet te veel van hun goedheid te vergen, indien wij hen verzoeken voort te gaan met hun heerlijke zending tot steun van 's Heeren groot werk.

In verband met het bericht van deze conferentie, wenschen wij ook te vermelden dat zendelingen-vergaderingen gehouden werden op Zaterdag den derden, Maandag den zesden en Dinsdag den zevenden Juli, waarin een geest gevoeld werd van opbouw, werk, moed en ijver, waarvan wij allen de uitwerking hopen te bespeuren in ons dierbaar Nederland.

Nog berichten wij dat Zuster M. B. Talmage de Zusters te Rotterdam toesprak en ook te Amsterdam gedurende haar samenkomsten in den loop der week, die volgde.

EEN GODSDIENST VOOR ELKEN DAG.

(Vervolg van blz. 232).

De Kerk leert de doeltreffendheid van het voorzichtig vasten, het matig onthouden van voedsel ter gezette tijden, als een bij-

behooren tot gebed, en de eerste Zondag van elke maand wordt waargenomen als een vastendag. Op dien dag worden de leden uitgenoodigd tezamen te komen voor speciale godsdienstoefeningen en met algemeene goedkeuring, volgens instelling, geven zij niet minder dan de waarde der maaltijden die verzuimd werden tengevolge van het vasten der familie. Deze vast-offergaven worden ontvangen door plaatselijke ambtenaren en worden uitgegeven onder hun toezicht aan de waardige armen. Indien er een overvloedig bedrag in een zeker wijk is, dan wordt dit aangewend ter voorziening van armen in andere wijken, alwaar het aantal ondersteunde armen grooter is.

Door deze en andere instellingen, het tiende-stelsel, hetwelk later besproken zal worden, inbegrepen, worden de Heiligen der Laatste Dagen onderwezen, om hun bezittingen aan waardige doeleinden te geven en op zoo'n manier dat onwaardige ondersteuning, die aangekweekt zou worden door roekeloos geven, voorkomen wordt. Wij gelooven dat de harmonie onzer gebeden een wanclank zou worden, indien de smekingingen der waardige armen de onze zoude vergezellen tot den troon der Genade.

Uit *Vitality of Mormonism*, door J. E. Talmage.

EEN LAATSTE VAARWELGROET.

Langzaam stevende de „Batavier IV” den Waterweg af en koerste naar de Engelsche kust, terwijl de zon zich ter kimme neeg en nimmer tevoren kwam ik tot een grooter besef van wat mijn vaderland voor mij beteekende, dan op dit oogenblik. De avond was schoon en de Hollandsche kust teekende zich schilderachtig af, het geheel een diepen indruk latende op mij. Nog zie ik het wuiven van zakdoeken van hen, met wie ik veel omgang had gedurende de laatste 28 maanden.

Deze zending scheen als een droom voor mij en nogmaals speelde zich het geheele tafreel bliksemsnel voor mijn oogen af, vanaf den tijd dat ik het ouderlijk tehuis verliet, tot op het oogenblik van mijn afvaart naar Zion.

Nimmer had ik gedacht dat een zending zoo'n verscheidenheid van ondervindingen zou opleveren; nimmer had ik kunnen voorstellen dat deze weinige jaren zoo gauw voorbij konden snellen. En ik ontwaakte als het ware uit deze droom, toen ik weer op de boot stond en de kust van het land mijner wederwaardigheden in het verschiep zag verdwijnen.

Zoo schijnt het geheele leven te zijn en waarschijnlijk kunnen bejaarde lieden hiervan mede-getuigen op een betere wijze dan ik dat het gepasseerde leven voor hen als een droom is geweest. Doch nu, wat is deze droom geweest voor ieder van ons — jong, zoo-wel als oud? Heeft deze droom zoete herinneringen, dan wel bittere achtergelaten? Ik geloof niet dat er iets is dat een betere na-

gedachtenis met zich brengt dan een zending — een tijd, besteed in den dienst des Heeren, tot leving en prediking van het schoone voorbeeld van onzen Heiland. Aangezien niemand volmaakt is, toch is het streven daarnaar geweest en het loon is tevredenheid en wat groeter loon mag men verwachten? Vergelijk het met lasteren van elkander en de dingen, die het wakker roept in ons: slechts venijn en haat, geheel in tegenstelling met de zoete tevredenheid van een eerlijke plichtsbetrachting.

Het is dan mijn innigste wensch om boven alles mijn aardsche zending voor oogen te houden en niet verblind te mogen worden door aardsche verleidingen, m.a.w. de zwakheden van het vleesch te overwinnen. Wij allen zijn aan deze onderhevig, doch groeter blijdschap kan niet gevonden worden dan met overwinnen van zwakheden.

Nogmaals, broeders en zusters, kan ik zeggen dat een zending dubbelen zegen oplevert, n.l. voor hen die het werk verrichten en voor hen, wie daardoor deze boodschap ter oore komt en aannemen. Moge deze goddelijke zegen en invloed zich nog wijd en zijd verspreiden, is mijn innigste wensch.

Uw broeder in het Évangelie.
ARNOLD SIEVERTS.

STERFGEVALLEN.

Het is onze droevige plieht onze lezers en lezeressen in kennis te stellen met verscheidene sterfgevallen, die onlangs onder ons hebben plaats gehad. Wij weten dat de afgestorvenen niet voor goed van ons gegaan zijn, want deze verzekering geeft het Évangelie ons, doch een scheiding valt ten allen tijde zwaar, en zoo deelen wij mede met de overlevende familieleden in hun leed, en bidden voor hunne vertroosting daarin.

Te Groningen overleed op jeugdigen leeftijd, op den 23sten Juni het dochtertje der familie Oenes, Jantje geheeten. Zij was geboren den 22sten Mei 1922, en door ouderling B. de Vries ingezegend op den 2den Juli van hetzelfde jaar.

Den twaalfden Juli is te Rotterdam overleden Asse Lof, geboren den 9den Februari 1858 en gedoopt op 26 Mei 1906, door J. P. Lillywhite en bevestigd door J. Rotsteege den volgenden dag. Ter gelegenheid zijner ter aardebestelling werd een dienst gehouden in de kapel van het kerkhof te Charlois. Vele aanwezigen en belangstellenden werden toegesproken door Ouderling H. Poelman en J. P. Lillywhite. Ook werden eenige liederen gezongen en een gebed geofferd door J. Ruitenbeek.

Door een droevig ongeluk moesten wij ook onzen jeugdigen broeder Wessel Swart verliezen in de gemeente Rotterdam. Hij was geboren 9 Mei 1905, ingezegend den 2den October 1906, gedoopt door Ouderling Fr. Seeley den 22sten Maart 1918 en door denzelfden Ouderling bevestigd den 24sten Maart. Hij verloor zijn leven den 18den Juli 1926. Velen waren tegenwoordig bij zijn teraardebestelling en na het zingen van een lied en eenige woorden van President Van der Werff werd een gebed geuit door President J. P. Lillywhite. Een speciale dienst in betrekking hiermede werd gehouden den volgenden Donderdag, den 22sten Juli, in de zaal „Excelsior” en door verschillende sprekers werd aldaar uitgewijd over onderwerpen in verband met de droevige gebeurtenis, ter vertroosting en verlichting.